

O Gönlümün Sultanıydı

— sadeceo · 18 Haziran 2019

Ahh anne ahh!

Duyulmamış, yazılmamış birbirinden manidar, eyvahlarım var

Derinden her çektiğim bir eyvah, beni bana daha çok küstürüyor.

Beni, sanki paslı hançerle yaralıyor.

Ela gözlü, dünya güzeli birine sevdalı bu gönlüm, daraldıkça daralıyor.

Varımı yoğumu bir tatlı tebessümü için, feda etmek içimden geliyor.

Ama o ne hikmetse bir tatlı tebessüm yerine bana her daim celalli ve haşin bakıyor.

Her baktıkça ölüp ölüp diriliyorum sanki.

Ama onun hiç mi hiç umuru değil.

Mahir olduğumu zannederdim ama hiç de mahir olmadığımı anladım.

Ne yaptysam olmadı.

Varını yoğunu kaybetmiş bir tüccar misali olmuşum çarnaçar.

Varlığına deliler misali meftun olmuşum.

Ama o bunu bilmezlikten geliyor.

Bilmezlikten geldiği yetmezmiş gibi,

Ona olan aşk ve sevdami hor ve hakir görüyor.

Ahh anne ahh!

Hiç böylesine, karanlık çıkmaz sokaklara girmemiştim.

Hiç böylesine, kendimi yalnız hissetmemiştim.

Hiç böylesine, yaşama umudum tükenmemişti.

Hiç böylesine, analı babalı yetim olmamıştım.

Hiç böylesine, elinden ekmeği alınmış çocuklar misali, için için ağlamamıştım.

Hiç böylesine, kiblemi şaşırmamıştım.

Onun güzel hatırı için, namertlerin köprülerinden bile defalarca geçtim.

Onun güzel hatırı için, mizacım olmadığı halde, kurnaz tiklilerin gölgesine sindim.

Onun güzel hatırı için, her olur olmaza eyvallah dedim

Bu sevda beni çok yordu anne!

Kolum kanadım yanıma düşmüş sanki.

Kaçmış ağzımın tadı tuzu

Karadeniz'de gemileri batmışlar gibi suratımdan düşen bin parça.

Hal ve ahvalim her geçen gün biraz daha yamanlaşıyor.

Sıkıntı ve kederlerim, gam ve kasavetlerim katmerleşiyor.

Ahh anne ahh!

Herhalde yaşarken, ölmek bu olsa gerek.

Gönül pınarlarım, boz bulanık akıyor.
Bereketli gönül tarlalarım, çoraklaşıyor.
Aynaya bakmak gelmiyor içimden.
Kendi kendimle kavga ediyorum.
Ben böyle değildim anne!
Pejmürde olmuşum.
Sevda heybelerim dopdoluydu.
Aşkın bahçelerinde, gül sevdalısı bülbüller, bir hoş şakımıyor artık.
Sayılı ömür miadım, ha bitti ha bitecek.
Eşimi, dostumu seçemez olmuşum.
Ak ile kara karışmış birbirine.
Saçlarımdaki akların, haddi hesabı yok.
Pazılı güçlü bileklerimde bile, güç kuvvet kalmamış.
Er meydanına babayiğitler gibi çıkamıyorum.
Yani anlayacağın. pısrık ve o kadar da korkak olmuşum.

Ahh anne ahh!
Ben böyle karamsar biri değildim.
Tam aksine çok şen ve şakraktım.
Küçük şeyler bile beni çok mutlu ediyordu.
Yarına dair pespembe umutlarım vardı.
O yar beni, ben gibi canı gönülden sevmediğini görünce,
İçime kapandıkça kapandım.
O benim, gözlerimin feriydi.
O benim, yaşanmamış ömrümün özetiymi.
O benim, gözü karalılığımı.
O benim, çifte yürekliliğimdi.
O benim, tam kıvamında pişmiş ikindi vakti tavşankanı çayımı.
O benim, gönlümün sultanıydı.
O benim, olmazsa olmazımdı.
O benim, yüreğimin sıcaklığıydı.
O benim, hararetimi dindiren buz gibi suyumdu.
O benim, hayat ile memmat arasındaki kararsızlığımı.
O benim, güneşim, ayım ve asumanı süsleyen en parlak yıldızımı.
O benim, daha sayamadığım çok şeyimdi.
18/Haziran/2019